

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Hvor mange måder er der at lide på? – Anders Abildgaard IBIS

Af

[Simon Holm Pedersen](#)

– 22. juni 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Skønlitteratur](#)

Anders Abildgaards nye digtsamling IBIS er et urimeligt, virtuost og uudgrundeligt værk, der blander antikke og samtidige kilder.

Citat

Din søster skal brænde ihjel som hende / du fra gaden får lov at se brænde inde, og som / ham, der ikke var loyal overfor andet end sit / misbrug. Hvis du har en søn, må du så være, / hvad lim er for misbrugeren. Måtte du dø som / de unge, der dør i krigen, dem, der bliver / efterladt, som den, der tilsøler jorden, han dør / på, hvor ellers så mange andre bedre end ham / er kreperet, er gået hul på, har vædet jord med / sig selv, som talsmanden, som spindoktoren, som / embedsmanden, der sørgede for at tænke på sig / selv først, tænke på sine, og nu dør i gaderne.

Da jeg læste Anders Abildgaards digtsamling IBIS, kom jeg til at tænke på en disciplin inden for renessanceretorikken, der groft sagt handler om udtømmelighed: hvor meget kan jeg sige om det her emne? Det er et greb, man finder hos f.eks. Francois Rabelais, der i GARGANTUA OG PANTAGRUEL (1534) lader en af sine romanfigurer afprøve alle tænkelige ting, man kan tørre sig med. Noget lignende synes at være på spil hos Abildgaard, der ligesom førnævnte herre trækker på antikt stof. I Abildgaards tilfælde Ovids digt IBIS, hvori et unavngivet du forbandes på elegisk versemål. Abildgaards IBIS er imidlertid en radikal videreudvikling heraf, i og med den ikke bare forbander, men ligefrem udmaler alle de (mulige og umulige) måder, du'et skal dø eller lide på. Det lyder f.eks. sådan her i begyndelsen:

-Mad skal smage af lort for dig, vand af / betændelse. Luften skal være tyk for dig, at / trække vejret skal være som at trække vejret med / håndklæder i lungerne (...)

Det er ikke kun ønsket om at være udtømmende, der gør indtryk på mig. Det er også den måde, det spejler den perfide opfindsomhed, hvormed folk gennem tiden har pint og dræbt hinanden. Det er her energien kommer fra, og her jeg synes IBIS bliver interessant: der hvor glæden ved den retoriske øvelse forplumres. Jeg sidder på den ene side og hepper med på sidelinjen og tænker 'den var virkelig god den der', men samtidig er der noget perverst ved det hele.

En anden ting IBIS gør er at blande antikke og nutidige kilder. Vi har både at gøre med et generelt og historisk du, der nærmest virker mytologisk. Men samtidig også et samtidigt du, som kommer til udtryk via de døds- og lidelseshistorier, der er taget fra reelt nyhedsstof, og som gør det hele ekstra realistisk og ubehageligt. Det gælder f.eks. dette eksempel, der er taget fra historien om den russiske afhopper Alexander Litvinenko, der blev forgiftet med det radioaktive stof polonium:

-Du / skal ikke lide mindre af en forgiftning end / hende, der som svigerdatter kollapser til en / bryllupsmiddag, end ham, der bliver forgiftet / ikke en, men to gange med polonium (...)

Sprogligt er IBIS utroligt veloplagt, nærmest virtuos i sine udpenslinger af, hvor vred og nedrig det er muligt at være. Det er en urimelig vrede, det er en overdreven vrede, der bliver grotesk og helt komisk i sin detaljerighed:

-Eller du skal blive slået ned som en, der skal / henrettes. Eller den, der er ude efter dig, skal / have fået dig lukket inde og nu kan gøre, hvad / den person har lyst til at

Fakta

- Forfatter: Anders Abildgaard
- Titel: IBIS
- Sider: 36
- Pris: 150,-
- Forlag: Gyldendal
- ISBN: 9788702201253

[Køb bogen hos SAXO.com](#)

Tidligere udgivelser

- [DIN FJENDES FEST \(2013\)](#)
- [KÆRE VENNER \(2009\)](#)

Billeder

gøre ved dig, uden at / nogen kommer og forstyrrer, ingen madpakker, / der skal smøres, ingen nøddepostej, der skal / smøres på en fugtig rugbrødsskive, ingen minder der skal projiceres op i loftet (...)

IBIS bekræfter noget, jeg allerede fornemmede med Abildgaards forrige bog DIN FJENDES FEST: at han er en sjældent original og velskrivende digter. Jeg er især begejstret for obskureten: at man aldrig rigtig fatter, hvad der foregår i hans bøger. Den fornemmelse får dybde og bliver nuanceret, men forsvinder aldrig rigtig ved genlæsning. IBIS er første del af en serie ved navn ALONZO! ALONZO! Og med denne bog in mente er der meget at glæde sig til.

Synes godt om 2 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Digte](#),

- [Månelanding i bøgeskoven – Morten Chemnitz BINDINGERNE](#) · 04-07-2016
- [Biologisk ubalance – Glenn Christian VIBRIO](#) · 13-06-2016
- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejk Malinowski DIGTERNE](#) · 20-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Læs også

- [Uden for kategori – interview med Amalie Smith](#) · 10-12-2014
- [Kære lille marmor – Amalie Smith MARBLE](#) · 24-10-2014
- [Forvandling fryder – Tomas Espedal BERGENERES](#) · 13-06-2014
- [Syrede sætninger smadrer subjektet – Anders Abildgaard DIN FJENDES FEST](#) · 26-08-2013
- [Nåh, går du også her og digter? – Anders Abildgaard KÆRE VENNER](#) · 28-09-2009

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

u

Tags: [Anders Abildgaard](#), [antikken](#), [Forbandelse](#), [Ovid](#)

Om Simon Holm Pedersen

Simon er cand.mag. i Litteraturhistorie og går på Forfatterskolen. Han har en forkærlighed for monologer og meget lange sætninger. Når Simon er nedtrykt læser han dystopiske ungdomsromaner, hvis teenagegenvordigheder han heftigt spejler sig i.

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

☐ Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet

